

[Lysholm Christensen]

Vi er parate til at være med til at satse på nogle af de elementer, som økonomiministeren opremsede for lidt siden. Det gælder styrkelse af konkurrenceevnen, en dagpengereform, en afdæmpet lønudvikling og en lavinflationspolitik. Vi er også parate til at medvirke til en form for indslusningsløn, hvis der kan skaffes flertal for den, og til skabelse af nye arbejdspladser, vel at mærke reelle arbejdspladser og ikke blot beskæftigelsesprojekter.

Vi finder ikke, at den foreslåede dagsorden fra Fremskridtspartiet løser problemet, og derfor kan vi ikke støtte den. Det daglige arbejde i Tinget afspejler netop en masse planer og lovforslag, som har til formål at løse problemet, og derfor trænger vi ikke til at få flere planer på bordet, men tværtimod til at få skabt et flertal for de mange gode forslag, der allerede foreligger, og få smøget ærmerne op og tage fat.

Så vi må afvise dagsordenen.

Økonomiministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg skal blot ganske kort give den oplysning, at regeringen vil stemme imod den dagsorden, som hr. Kim Behnke har foreslået.

Jeg har gjort det klart i mit svar på hr. Kim Behnkes forespørgsel, at det er regeringens bestemte hensigt at føre en økonomisk politik, der fører til et stop for den statslige gældsætning og til en afvikling af den statslige gæld. Men jeg vil sige til hr. Kim Behnke, at man afvikler ikke statslig gæld ved at lave en plan for det, men ved at føre en økonomisk politik, som fastholder den stramme offentlige udgiftspolitik og giver øget økonomisk aktivitet i samfundet, som så helt automatisk kan give øgede indtægter til det offentlige.

På den baggrund anser regeringen det for ikke blot unødvendigt, men også ufornuftigt at fremlægge en sådan plan for afvikling af statsgælden, og derfor stemmer regeringen imod den dagsorden, som hr. Kim Behnke har foreslået.

Kim Behnke (FP):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Olsen, havde i sit hovedindlæg et rynket bryn i retning af, at vi selvfølgelig skal se på statsgælden som et problem, men gjorde opmærksom på, at beskæftigelsessituationen var et langt større problem.

Jeg skal minde hr. Erling Olsen om, hvad jeg sagde i et tidligere indlæg, nemlig det problem, der er ved renteudgiften på statens gæld. For renteudgiften opfører sig på statens budget, på finansloven, fuldstændig som en gøgeunge; andre småting bliver puffet ud over redekanten. Jeg skal minde hr. Erling Olsen om, at den renteudgift, vi i øjeblikket må opføre på finansloven og senere bogføre, er en renteudgift, der faktisk svarer til, hvad vi betaler i folkepension og i dagpenge, så den bekymring for den sociale situation her i landet er sandelig også til stede hos Fremskridtspartiet. Vi er nemlig bange for, at den konto, rentekontoen, som man ikke med et snuptag kan lave besparelser på ved et eller andet finanslovforlig, at dens gøgeungeeffekt vil være med til at puffe andre og langt vigtigere poster på finansloven ud af reden.

Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Lysholm Christensen, sagde, at det ikke var noget problem længere, for der var ved at ske en opbremsning af gældsætningen. Jeg vil gerne vide, hvor hr. Lysholm Christensen har den oplysning fra. Jeg skal minde hr. Lysholm Christensen om, at vi senere på dagen skal førstebehandle et forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1991, hvoraf det fremgår, at i forhold til forslag til finanslov for 1991 og det, vi har som tillægsbevillingslovforslag, er der sket et skred på 3,9 mia. kr. i underskuddet – med det resultat, at vi for 1991 får et driftsunderskud på 38,8 mia. kr.

Der er ikke tale om nogen opbremsning; tværtimod skred budgetterne også i 1991. Vi har ganske vist set en papirberegning fra Finansministeriet om, at det vender i 1992, men det har vi hørt konstant siden 1987, hvor der sidst var overskud på statens finanser. Så for vi ser et stykke papir, hvoraf det fremgår, at det også er blevet til virkelighed, tror vi ikke på det.

Det mest katastrofale for befolkningen ved denne debat er den fuldstændig totale mangel på løsninger, som Folketingets partier er i stand til at præsentere, ikke et eneste forslag, ikke et eneste realistisk forslag vel at mærke. Regeringspartierne taler om øget vækst i samfundet, og det er selvfølgelig kun godt, hvis den kommer, men som jeg har dokumenteret tidligere i debatten, skal vi have en økonomisk vækst i et sådant omfang, som den i øjeblikket førte politik i hvert fald ikke resulterer i.